

[Ellemann-Jensen]

os, at noget ansvarligt parti vil modsætte sig, at den målsætning bliver ført ud i livet.

Hagen Hagensen (KF):

Det er jo sådan set ejendommeligt at skulle tage denne drøftelse i dag, når vi ved, at vi i morgen skal tage hul på de forslag, regeringen er kommet med om lejeværdi, og de forslag, der er stillet af mit parti, der berører de samme ting. Det er måske yderligere ejendommeligt, fordi det nu engang er således, at man plejer at følge tidsfølgen. Blandt de forslag, vi har stillet den 18. januar, og som egentlig burde være kommet først, findes et forslag til folketingsbeslutning om lejeværdiregler for 1979, 1980 og 1981, som passende kunne danne udgangspunkt for de drøftelser, man skulle i gang med, al den stund det vil betyde, at der overhovedet ikke skulle blive tale om nogen stigning i lejeværdi set i forhold til det, der var gældende for indkomståret 1978. Det vil naturligt være udgangspunktet for os, og når jeg så i dag skal sige noget om denne forespørgselsdebat, skal det fra det konservative folkepartis side være en klar tilkendegivelse af, at vi ikke vil øgede skatter, ikke et øget beskatningsgrundlag, ikke en indkomstudjævning ad skattevejen og ikke en inddragelse af ejendomsret ved skatter.

Statsministeren var jo et orakel. Statsministeren gentog, hvad han havde sagt i regeringserklæringen, da folketingsåret begyndte. Meget mere sagde statsministeren jo i realiteten ikke, idet man dog måske skal hæfte sig et øjeblik ved, at statsministeren kaldte det, man nu vil tilstræbe som lejeværdi for 1980, for en nulløsning, et forhold, jeg skal komme tilbage til. Statsministeren erklærede i øvrigt, at man ikke kunne sige noget om 1981, al den stund man ikke kendte, hvad 17. alm. vurdering ville blive, og vi i øvrigt på det tidspunkt var i slutningen af en overenskomstperiode. Det får mig da naturligvis til at spørge statsministeren, om det er hensigten, at man stadig væk gennem de oppustede værdier, som de almindelige vurderinger er udtryk for, vil skrue skatteskruen endnu et par omgange hos dem, der har valgt at bo i eget hus. Det er jo det, det drejer sig om. Det kan altså ikke hjælpe, at statsministeren prøver på at være orakel og fortælle lidt og alligevel ikke sige noget, eller at det kan vi ven-

te og se. Røgsløret er der stadig, og det skal ikke være der. Vi må bede statsministeren om et klart svar. Vil man forøge beskatningen af at bo i eget hus, hvad enten det er et lille parcelhus eller det er en ejerbolig, der er beliggende på en etage?

Vi synes det ikke, og så skal det også klart siges i fortsættelse af det, jeg har sagt, at vi finder, at en værdistigningsafgift er et indgreb i den ejendomsret, som man har krav på at bevare, at det rentefradrag, man har i øjeblikket, er en hævdvunden ret til at fradrage renter af penge, man skylder væk, og af penge, som stort set bliver beskattet, når renterne modtages til anden side.

Dertil kommer vanskeligheden ved – hvad vi har drøftet og sikkert kommer til at drøfte mange gange endnu – at adskille erhvervs-mæssig gæld fra anden gæld. Jeg mener, at hvis man vil fjerne rentefradraget, hvad enten det skal ske over en periode eller en årække, vil det ensidigt komme til at ramme de løntagere, der ellers altid tales så kønt om fra den side af salen her. Det er ikke nogen god idé, og det er heller ikke nogen god idé at røre ved disse ting i disse år, hvor man gerne skulle sørge for at bringe det hele i ro, så vi dog kunne få et omkostningsniveau, der betingede, at vi kunne få en fremgang på ny.

Det gælder også for ejendomsskatterne. Vi erkender da fuldt ud, at kommunerne, primærkommuner og amtskommuner, skal have et selvstyre af en sådan art, at de kan fastlægge deres ejendomsskatter. Der kan være tale om, at det måske skal være inden for visse lofter, men der skal være frihed for dem til at vælge, hvorledes de vil lægge deres ting til rette. Det er nu engang en del af det kommunale selvstyre.

Så kommer jeg til spørgsmålet om lejeværdien. Vi har nu fået et regeringsforslag, der betyder en mærkbar stigning for mange, mange ejere af egen bolig. Det lyder godt, når det siges, at det nærmest er en nulløsning, for det giver kun 40 mill. kr. mere i de offentlige kasser. Ja men hvad er det dog for noget? Det drejer sig om, at en væsentlig del af 500.000–600.000 ejere af egen bolig skal af med ca. 15 pct. mere i leje, end de skulle efter det regelsæt, der har været gældende. Det er det, det drejer sig om. De skal af med 270 mill. kr. mere, hvorimod andre, det erkendes, kommer af med 230 mill. kr. mindre. Men hvad glæde har de, der skal af med de man-